

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie wnosi dwa zarzuty przeciwko wyrokowi Sądu wydanemu w dniu 25 listopada 2014 r., z których każdy obejmuje kilka argumentów:

- 1) W zarzucie pierwszym odwołania wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo w pkt od 93 do 149 zaskarżonego wyroku oddalając wysunięte przez wnosząca odwołanie żądanie odszkodowania za całość szkód materialnych, pomimo faktu, iż Sąd uznał i przyznał, że wnosząca odwołanie rzeczywiście poniosła szkody materialne w wyniku poważnego w konsekwencjach niezgodnego z prawem zachowania Unii. Zarzut pierwszy opiera się na następujących argumentach:
 - w wyroku nie przyznano żadnego odszkodowania za szkody wyrządzone przez Unię i jej urzędników z naruszeniem art. 340 ust. 2 TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, które obydwa przyjmują zasadę „pełnego odszkodowania”;
 - ponadto, nie przyznając żadnego odszkodowania za szkody materialne, których istnienie zostało uznane, wyrok narusza zasady proporcjonalności, rzetelnej oceny i jest przejawem odmowy ochrony prawnej;
 - wyrok narusza w dodatku prawo poprzez oczywiste przeinaczenia stanu faktycznego i dowodów, a oddalenie w nim całości roszczeń odszkodowawczych wnoszącej odwołanie opiera się na błędnym, nielogicznym i sprzecznym rozumowaniu.
- 2) W zarzucie drugim odwołania wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo w pkt od 92 do 149 zaskarżonego wyroku uznając, iż przyznanie 50 000 EUR stanowiło odpowiednie zadośćuczynienie. Sąd naruszył zatem spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia, zasadę proporcjonalności i zasadę zobowiązującą do dokonania zadośćuczynienia za faktycznie poniesione, szkodę i koszty, co doprowadziło do arbitralnego i niezgodnego z prawem rezultatu.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 6 lutego 2015 r. – Sélima Affum (po mężu Amissah)/Préfet du Pas de Calais, Procureur général
de la Cour d’appel de Douai**

(Sprawa C-47/15)

(2015/C 118/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Sélima Affum (po mężu Amissah)

Druga strona postępowania: Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d’appel de Douai

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 pkt 2 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego znajduje się w sytuacji zwykłego tranzytu jako pasażer przejeżdżającego przez terytorium tego państwa członkowskiego autobusu, który przyjechał z innego państwa członkowskiego należącego do strefy Schengen i udaje się do jeszcze innego państwa członkowskiego, pobyt tego obywatela na terytorium państwa członkowskiego jest nielegalny i w związku z tym obywatel ten jest objęty zakresem stosowania tej dyrektywy na podstawie jej art. 2 ust. 1?

- 2) Czy art. 6 ust. 3 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu sankcję w postaci kary pozbawienia wolności za nielegalny wjazd obywatela państwa trzeciego, w przypadku gdy cudzoziemiec ten może zostać przyjęty w innym państwie członkowskim zgodnie z umową lub porozumieniem zawartym z tym państwem przed wejściem w życie rzeczony dyrektywy?
- 3) W zależności od odpowiedzi, która zostanie udzielona na poprzednie pytanie, czy rzeczona dyrektywa powinna być interpretowana w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu sankcję w postaci kary pozbawienia wolności za nielegalny wjazd obywatela państwa trzeciego zgodnie z tymi samymi przesłankami, jak te określone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie Achughbabian (C-329/11) ⁽²⁾ w odniesieniu do nielegalnego pobytu, które są związane z brakiem wcześniejszego poddania cudzoziemca środkom przymusu w rozumieniu art. 8 dyrektywy oraz z okresem stosowania wobec niego środka detencyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich 9Dz. U. L 348, s. 98).

⁽²⁾ EU:C:2011:807

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-426/10 i T-575/10 oraz w sprawie T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.

(Sprawa C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz i A. Tresandi Blanco)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej postanowienia Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-426/10 i T-575/10 oraz w sprawie T-440/12 Moreda-Riviere Trefilerías przeciwko Komisji.
- Obciążenie Komisji zarówno kosztami postępowania odwoławczego jak i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia w uzasadnieniu odwołania jeden zarzut.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie interesu prawnego Moreda-Riviere Trefilerías, S. A. zarówno w sprawie T-575/10 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), jak i w dostosowaniu zarzutów skargi i żądań przedstawionych w sprawie T-426/10 w odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca).